

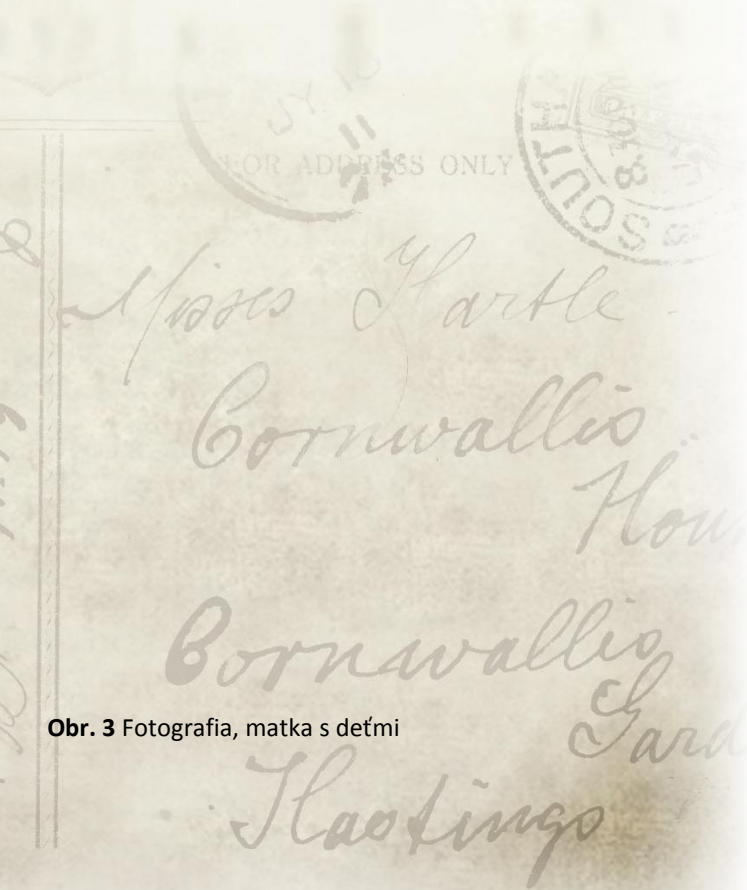
Obr. 1 Fotografia, zdravotná sestra z Červeného kríža

Obr. 2 Fotografia, žena pri práci

Obr. 3 Fotografia, matka s deťmi

Obr. 4 Meštiansky interiér

BEZ ODPOVEDI. sibírská pohádka od JANA RADY

Dobrný Otec nebeský
a s ním vrchní svatí
před měsícem chodili
po sibírské trati

Že se na pouť vydali
v čas nermírně těžký,
po linii museli
velmi často pěkky.

Kde byl strážník z Novjorku,
kde se smály „lečny“,
se otáhem se zastavil
Dán a švadce věčný.

Narů chlapi v minutě
reběhli se kolem
a co prý je nového
za lesem a polem??

Šarmutněla rudá tvář
nebeského Pána:
Pět let již je zavřena
slatá nebes brána ...

Ale vim, že o nebi
neřekáte rádi -
teď něco ze světa
sluďte, kamarádi!

Vyprávěl jim stařeček
kterak Vilém výskal,
že tu vojnu světovou
přec konečně pískal.

Jak hned otělivě
bralo obrat nový,
když spojence uvedl
k panu Wilsonovi.

Chlapci jako na trní
při arudech trůnních
že by radši věděli,
jak je doma, u nich !!

Staré rukou projížděl
v dlouhých vourí zedi
a vrecko jim pověděl
pěkně v oteredi.

Nejvíce se radoval
Vlčekův Tonda borý:
že tá jeho káčenka
šepče už noví!

Kopa jiných porážchla,
proč je bratř arud:
že panenky seřátě
myřli na ně dorud?!

U teplučky v pozadi
v pětře měřil hleci
jakýr frajtr nerměle
zvedá pravou ruku

Otec ihned stočil zrak
na „nestěti“ rotij:
„Co chceš jeste, kůdličko
ze Olámaně Lhotij?“

Kůdlička se pozachvěl
jako smilka Aromu:
„Páne, kdy se dotanem
ze Sibíře domů??“

Vrecko na ráz utichlo
jak před okem děvim--
„Tohle, hochu, ani já
na mou duzi nevím--“

Kterak s trůnní homili
círaře a kerále,
co dneš čelěá Vilimka,
křarta a tak dále.

Obr. 5 Výsek z časopisu Houpačky, báseň